

**Як Тейлор Свіфт
переосмислила попмузику.
Heartbreak is the National
Anthem**

КУПИТИ

Книга «Як Тейлор Свіфт переосмислила попмузику» — це нонфікшн від американського журналіста й критика Роба Шеффілда, який розповідає про кар'єрний шлях найуспішнішої співачки сучасності. Автор поєднує досвід особистого знайомства з Тейлор Свіфт, професійні знання та дослідження, щоб надати повну панораму того, як виконавиця не лише здобула славу, а й стала провідною постаттю в музичній індустрії з потужним брендом і впливом на світ.

Ведучи стежкою біографії Тейлор, автор пропонує глибоке занурення в тексти пісень і ширший музичний контекст, у якому формувалась культова співачка.

Аналіз знакових альбомів і жанрових експериментів виконавиці

Перед написанням книги «Як Тейлор Свіфт переосмислила попмузику» Роб Шеффілд вже встиг зарекомендувати себе як один з найавторитетніших і найдотепніших журналістів у музичній критиці. Він понад десять років веде свою колонку в американському медіа про попкультуру Rolling Stone, де публікує матеріали про виконавицю. Шеффілд навіть склав топ усіх її треків з розлогими поясненнями до місця кожної композиції у списку під назвою «Всі 274 пісні Тейлор Свіфт за рейтингом».

Тому нонфікшн від досвідченого музичного критика, що цінує мистецтво співачки, стане мастрідом для відданої фанатської спільноти, а водночас і тих, хто тільки починає знайомство з треками Свіфт. Стрімкі й насичені розділи пронизані особливим ентузіазмом до творчості виконавиці та поглиблені тлумаченням сенсів пісень, роблять текст переконливим запрошенням у світ Тейлор Свіфт.

На цьому шляху читачі пізнають приголомшливу глибину хітів виконавиці. В одному альбомі Тейлор дивує читачів поєднанням фольклорних мотивів, натхнених казками й альтернативного року. Наступним — продовжує занурення у цей стиль, а згодом повертається до фанатів із перезаписаними треками початків кар'єри у стилі кантрі. Ця зірка ніколи не залишається в одному амплуа, повсякчас кидаючи виклик самій собі та впевнено крокуючи до творчих змін.

Сміливість зробити найпотаємніше піснею, що очолить чарти

Шеффілд досліджує культурний феномен хітів виконавиці й те, з чим пов'язана сила впливу її музики. Автор підводить читачів до одного з центральних парадоксів творчості зірки. Вона не пише тексти пісень, керуючись прагненням нагород і прибутків. У центрі мистецтва Свіфт — особисті переживання, в яких люди часто не зізнаються друзям і намагаються опрацювати незрозумілі почуття самотужки. Співачка робить інакше: те, що причаїлося в глибині її зраненої душі, Тейлор поміщає під світло софітів стадіонів, де тисячі фанатів співають улюблені треки в унісон.

Крізь таку сміливість Тейлор Свіфт проголошує маніфест: усі мають свою пісню у серці й можуть озвучити її на весь світ. Внесок співачки в боротьбу за права жінок неоціненний, переконаний Шеффілд, адже покоління слухачів виросло з думкою про право своєї історії бути почутою.

Міфи та правда на сторінках унікального дослідження

Шеффілд не цурається попмузики, тоді як деякі критики обирають знецінювати мистецтво, що не вписується в уявні канони. У своїй любові до музики Тейлор цей автор безмежно чесний, що робить текст особливою розвідкою у всесвіті виконавиці.

Аналіз пісень доповнюється досвідом Шеффілда в спілкуванні із зіркою. У прагненні досягнути, що надихає співачку він провів не одну глибоку розмову з виконавицею. Радимо купити «Як Тейлор Свіфт переосмислила попмузику» усім, хто хоче зрозуміти сучасну музичну індустрію та поглянути на неї з перспективи досвідченого критика.

Чи романтично те, як усі мої елегії оспівують мене?

Тейлор Свіфт, пісня The Lakes

ЗМІСТ

Стисла хронологія подій.....	8
Пролог. Наша пісня — гримання дверей.....	16
Розділ 1. Планета Тейлор: рада стрітись, де ж ти був?.....	21
Розділ 2. Я кохаю тебе, це руйнує життя моє.....	35
Розділ 3. Портрет мисткині як молодой, гучной та не-надто-здатной-зберігати-спокій жінки.....	44
Розділ 4. Ранні дні: будь ласка, уяви мене поміж дерев.....	50
Розділ 5. П'ятий трек: балада All Too Well.....	58
Розділ 6. Шанувальниця.....	71
Розділ 7. Альбом Fearless.....	76
Розділ 8. Усі люблять дріб'язкових, усі люблять класних.....	80
Розділ 9. Пісні, що в неї на руках.....	87
Розділ 10. Пісня Enchanted.....	92
Розділ 11. Кожен шрам від гітарної струни в неї на руці.....	95
Розділ 12. Пісня The Archer.....	100
Розділ 13. Бридж: тринадцять пісень із мрій Тейлор.....	106
Розділ 14. Альбом Red.....	124
Розділ 15. Жила собі дівчина, яку знали всі й не знав ніхто: шифри Тейлор.....	128
Розділ 16. Альбом 1989.....	138
Розділ 17. Слово nice.....	145
Розділ 18. Пісня New Romantics.....	150
Розділ 19. Ера лиходійства.....	158
Розділ 20. Альбом Reputation.....	174
Розділ 21. Версія Тейлор Taylor's Version.....	184
Розділ 22. Пісня Cruel Summer.....	193

Розділ 23. Головний сингл.....	196
Розділ 24. Я не сплю, мій мозок працює: альбом Lover.....	200
Розділ 25. Альбом Folklore.....	205
Розділ 26. Пісня Mirrorball.....	212
Розділ 27. Пісня Marjorie.....	215
Розділ 28. Пісня Right Where You Left Me.....	220
Розділ 29. Альбом Midnights.....	223
Епілог. Навіки: альбом Evermore.....	228
Подяки.....	236
Про автора.....	239

Our Song — перша пісня Тейлор Свіфт, яка зіпсувала мені день. Історія така: вона стала першою піснею, яку я почув, яка зробила мене шанувальником виконавиці, збила мене з пантелику посеред обіду. Улітку 2007 року я взяв за звичку готувати сандвічі із сиром на грилі й дивитися післяобідні повтори ситкому «Безголові» й серіалу «За що тебе люблю» на телеканалі CW. Між серіями крутили попхіти, але один із них змусив мене вискочити з кухні. «Наша пісня - гримання дверей» — оце так приспів! Я вподобав кожну деталь — звучання банджо й скрипки, її спів на словах: «Уже пізно, а твоя мама не знає!». Та найбільше мені сподобався її кінець, коли дівчина бере до рук гітару й починає записувати свою улюблену пісню, тобто ту, яку тільки-но заспівала, — ту, яку очікувала почути все своє життя.

Я погуглив пісню дізнатися, хто її написав, — мені сподобався голос, а ще дужче зацікавила мелодія. Виявилося, що співачка також єдина авторка тексту — рідкість у тодішній кантрі-музиці. Виявилося, що авторка пісні також співачка. І — хай як дивно — вона тільки починала? І їй лише шістнадцять? Трясця. А я сподівався, що в неї знайдеться ще одна-дві хороші пісні.

Листопад 2011 року: Тейлор Свіфт виступає наживо на арені «Медісон-сквер-гарден» у Нью-Йорку. Останні дні північноамериканської

частини її другого концертного туру The Speak Now World Tour. День, коли я вперше побачив її на сцені. Відтоді, як я почув Our Song, вона написала ще двадцять-тридцять пісень, які стали моїми улюбленими. Вона вітається зі словами:

— Сподіваюся, ви не заперечуватимете, якщо я постою тут і розповім вам кілька своїх історій.

Нині Тейлор Свіфт популярна, і не лише у своїй країні. Співачка, авторка пісень, гітаристка, оповідачка, володарка почуттів, акторка провального фільму «День святого Валентина». Я захоплювався нею на сторінках журналу Rolling Stone*. Знаю, що я, чоловік зі зростом понад метр дев'яносто сантиметрів, сьогодні не стоятиму, інакше загороджуватиму краєвид рядам позаду. Та тільки-но дістаюся свого місця, розумію, що не зможу навіть сидіти прямо — бо решта глядачів довкола мене набагато нижчого зросту. Я гадки не мав, що серед її шанувальників стільки дітей. Тож горблюсь і дивуюсь. Її прихильники знають, що саме вони — зірки шоу, з їхніми саморобними костюмами, яскравим вбранням у стилі Lite Brite і більшою кількістю неонових паличок, ніж на рейвах. Вони носять на головах різноколірні лампочки з котячими мотивами й числом тринадцять, тримають плакати з написами на кшталт Speak Meow. Для більшості з них Тейлор — перша дівчина, яка грає на гітарі. Вони тут, щоб почути, як вона співає про своє життя, і про їхні також.

Тейлор уже майстерно володіє всіма прийомами рок-зірки, хоч і не вміє час від часу збавляти обертів. Перші акорди пісні American Girl Тома Петті, під яку вона виходить на сцену, викликають таку бурхливу реакцію шанувальників, що в мене мало не лопають барабанні перетинки. «Медісон-сквер-гарден» миттю сповнюється безбожно голосними дівочими вересками. Такими вони й залишатимуться впродовж наступних

двох годин — на піку гучності реактивного двигуна. Публіка вловлює кожен рух пальців виконавиці на струнах гітари, кожен її інтонацію. Тейлор звертається до дівчат: «Іноді потрібна пісня, яка скаже, що саме ви відчуваєте».

Вона говорить їм — знову й знову, — що вона їх бачить.

— Дивлюся на вас і бачу стільки творчих особистостей, - говорить Тейлор. — Пам'ятаю, як у дитинстві лежала в ліжку й мріяла стати співачкою, займатися справою, яка мені до вподоби. Здавалося, це класно. Але не настільки класно, як те, що бачу зараз. Гадаю, так я намагаюся сказати, що з вами все здається набагато кращим, ніж я собі уявляла!

Ніхто з глядачів не стримується, що вже казати про саму Тейлор. Хто ще має такі пісні? Такий емоційно насичений рок-сплеск Long Live? Романтику Enchanted, що переходить від шепоту до крику? Запальний поппанк The Story of Us?

Пристрасну бурхливість Love Story? Вибуховий біль Last Kiss у стилі дувоп? Непокірно-виняткову єдність Ours? Ніхто, ось хто. Типова героїня Тейлор Свіфт сором'язлива дівчинка, яка силується привернути до себе увагу, розмовляє суворіше, ніж вона є насправді, намагається прикидатися, поки не досягне свого. Це якраз та причина, чому я її розумію. Я левову частку дорослого життя вдавав сміливця, повадився так, ніби в мене все під контролем, хоч усередині геть так не почувався. Я звик слухати її пісні наодинці, у навушниках. А тепер слухаю її наживо й дивлюся, як вона обирає найнеприємніші емоції та перетворює їх на щось масштабне.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ